

можемъ да наречемъ тѣзи прояви: „психосоциални“.

Нима не можемъ да кажемъ, дори, че самата социална група е психически процесъ? Нима, ако липсваше душевното въ живота, тя би могла да се формира? И какво би била тя безъ инстинктитѣ, импулситѣ, навицитѣ, емоциитѣ, желавията, страха, въображението, разума, волята?

И цѣлиятъ този свѣтъ е податливъ на координация, систематизация, направляване. А степенъта на координацията, систематизацията и направляването е мѣрило за степенъта на еволюцията на социалния животъ, за общия му прогресъ. Въ сжщностъ социалната група не може да се формира, до като не се въдвори, що годе, координация и систематизация въ душевния ѝ животъ. И новитѣ социални форми сж винаги послѣдствие отъ очертанитѣ, закрепналитѣ форми на груповия душевенъ животъ. Задачитъ на психо-социологията сж да се обясни, до колкото е възможно, механизма на взаимновлиянията между душевната и социалната области. Цѣлъ, безконеченъ, миръ отъ индивидуални и колективни душевни прояви и отношения, закони, принципи, истини. Сложна, непредѣлна мрежа отъ неизчислими и крайно разнообразни манифестации на човѣшкия мозъкъ, човѣшката воля, човѣшкото сърдце. Океанъ отъ стремления, възвишени и низки, идеали постижими и непостижими, излияния на любовъ и умраза, горизъмъ и униние, въодушевление и отчаяние; изблици на човѣколюбие и деспотизъмъ, на широко, всеобхватно провикновение и тѣсно, грубо невежество. Безконечни вълни на умствени, сърдечни и волеви